

Ne tik šiaip gyvendamas, rašydamas, bet ir vairuodamas neretai nusuku į pakraščius. Pavyzdžiui, iš sostinės (Lietuvos sostinės) namų link kelionę pradedu A1, bet dažnai suku į šoną ir grįžtu į šiaurės Lietuvą siauresniais, būna ir dulkinais, keliukais, o kartą net teko apsisukti, nes vėžos miške baigėsi. Bet visko prisižiūri.

Didžiaisiais asfaltais lėkdamas matai dažniausiai agropromoninį monokultūrinį kraštovaizdį (net skamba baisiai.) Laukai kiek akys užmato, jau nenatūraliai gražūs, pasėliai lygūs, ištręšti, išpurkšti, tamsia žali, jokios svetimos žolytės, kaip nuobodžiame paveiksle.

O mažaisiais keliukais dulkėdamas prisižiūri ko nematęs. Stirnos, gervės, kiškis, lapė, dažnai tavęs nelabai ir bijantys. Normali gamta, su krūmynais, miškeliai su išvirtusiais medžiais (kartais ir ant kelio), akmenų krūvos, senos pasvirusios sodybos, užkaltais arba išdaužytais langais, didžiųjų fermų kvapas (greičiau dvokas), na, ir prakutusią tautiečių pasakiškos sodybos-dvarai su kilometriniu tvorom, su teniso aikšynais, su elnynais, tvenkiniais.

Bet yra dar stulbinantys radiniai pakelėse, dažniausiai miško pakrašty. Krūvelės juodu maišų, kitur – žiūrėk – langų stiklai, kažkur putplasčio gabalai, seni tapetai, visokie laidai, plytų, tinko gabalai. Jau nekalbu apie padangas, kurių komplektai dažnai aptinkami netikėtose vietose. Rytų Aukštaitijoje įžiūrėjęs pakalnėje nuostabaus ežero pakrantėje kelias padangas, negaliu atsikratyti minties, kad daug jų ir po vandeniu.

Jau prieš mėnesį kažkoks žmogus miške prie keliuko pasidėjo baltą klozetą ir dar maišą šalia (gal tualetinio?). Jau kokius keturis sykius (niekšišškai) važiauvau pro šalį, tebestovi. Gal pamiršo? Keliukas nuošalus, mažai kas važiuoja (nors vakar jį nugreideriavo), niekas nieko nedaro.

Netrukus akcija „Darom“. Tada ir aš aktyviai dalyvavau panašiuose renginiuose. Tempėm šiukšlių pilnus maišus, kuriuos patys ir pirkom, braidėm po krūmynus, dumblynus. Buvo daug apleistų vietų, šabakštynų, kur dabar jaukiausi takai, žaidimų aikštelės. Tvarkėm tada anos santvarkos purvinas liekanas. Dirbom tarsi po stichijos siautėjimo, entuziastingai, viltingai, vaikus savo vedėmės, namo ejom pavargę, purvini, bet laimingi. Viena yra audrų padarinius tvarkyti, kita – kvailių šiukšles iš paskos einant rinkti.

Štai tas žmogus – realiai, mano kažkoks kaimynas, – atvežė miškan savo klozetą, nes pats į jį nebedaro, bet priverčia mus „Daryti“. Kažkaip neskanu. Gal geriau tiesiog nedarom kiaulysčių? Dėl to, o ir dėl kito šį savaitgalį geriau sodinsiu savo mišką ir kitaip pramogausiu.

Beje, pirmadienį, jei tas juodą darbą su baltu daiktu padaręs žmogus (ar entuziastai) dar

Darom“ ar nedarom?

nebus pasiėmę, jį, tą daiktą, (nors reikėtų ir tą žmogų) jau pats nuvešiu į pavojingų atliekų savartyną. O pirmadieniais dirba?

Vidmantas Miknius, gamtos mylėtojas

